

Posudek bakalářské práce

Univerzita Karlova v Praze

Filozofická fakulta

Eliška Koryntová:

**Architektura Josefa Pleskota a problematika novostavby
v historickém prostředí.**

Praha 2010

Autorka si vybrala náročné a ambiciózní téma spojené s velice aktuální otázkou památkové péče i kritickým pohledem na jednoho z prvořadých českých architektů.

Po úvodním seznámení s atelierem Josefa Pleskota jsou představeny vybrané realizace odpovídající zvolenému tématu práce. Jasně jsou vždy představeny historické souvislosti s využitím řady vhodně vybraných podkladů. Následuje dobře podaný přístup architekta s postižením složitého a víceznačného procesu tvorby, který je však viděn kriticky, s nutným odstupem. Na závěr je vždy formulováno závěrečné shrnující hodnocení využívající nejen konkrétní zjištění, pohledy a názory týkající se určité stavby, ale i zásadní otázky spojené s tvorbou obecně, jejím filozofickým a teoretickým zázemím i řadou dalších relevantních pohledů. Posuzované dílo se tak často stává podnětem k daleko závažnějším otázkám obecnějšího, mnohdy zcela zásadního významu.

Dobře vystavěná a jazykově vytříbená práce vrcholí obsáhlým závěrem. Z této perspektivy se předcházející část jeví jako heuristická příprava k zásadnímu zkoumání vztahu tvorby a historického prostředí. Jako nejpodstatnější vidím blok věnovaný „ideji a materii v teorii památkové péče“. Zde by bylo možné obsáhle diskutovat. Autorčin vlastní pohled je však jasně koncipovaný a až nečekaně zrale formulovaný. Diskuse by byla jistě náročná a obtížná. V samotné konci práce se autorka vrací ke sledovanému architektovi a přesvědčivě dokládá limity jeho přístupu.

Seznam použité literatury a pramenů dokládá rozsáhlou a zodpovědnou přípravu na tak náročný úkol, který práce v plném rozsahu splnila.

Závěr:

Jedná se o velice kvalitní elaborát, který svým charakterem, hloubkou, jasností formulací i rozhledem odpovídá spíše práci diplomové. Bylo by možné naznačit řadu míst, kde je nutno vést další diskusi, zkoumání a dokládání. Dotýká se totiž až nečekaného počtu neuralgických míst, a to od otázek filozofických a teoretických až po zcela konkrétní, vycházející z jedinečné historické situace a praxe. Tím by však byla bakalářská práce několikanásobně překročena a jedná se spíše o možnosti jejího dalšího rozšíření i prohloubení.

Snad jediná připomínka se týká obrazové přílohy. V textu byla autorka nanejvýš objektivní a současně jasně vyjadřovala své precizně formulované a vždy jasně zdůvodněné soudy. Obrazy však čerpají povytce z materiálů architektonického atelieru, jehož pohled zde proto až příliš převažuje. Neměla by proto chybět obsáhlejší dokumentace současného stavu viděného jiným, než pohledem tvůrce; navíc v proměňujícím se prostředí, se znaky stárnutí apod.

Velice kvalitní a inspirativní práci velice rád doporučuji k obhajobě.

V Praze, září 2010

Ing. Petr Macek, PhD.

